

tiske Tilstand vel sagtens —, at denne Valglov til Kommuneraadene havde bestaaet i 16 Aar. Jeg har en anden Opfattelse, det er et Vidnesbyrd om, hvor sagte, langsomt og overhovedet vanffeligt vi skride frem til det Rette, at den har bestaaet i 16 Aar, altsaa et Vidnesbyrd imod, en Misantbefaling for vor politiske Tilstand. Det ærede Medlem frygter et Flertalsherredomme, det ærede Medlem forsvarer altsaa, at et Mindretalsherredomme er tilfede, at et Mindretal skal regjere over Flertallet; det finder han ganske rigtigt, derimod finder han det ikke rigtigt, at Flertallet, den funde Sands i Befolkningen, saaledes som den fremgaar gennem frie Valg, skal være den herskende. Jeg skulde mene, at denne Paa-stand, der saaledes er fremsat af det ærede Medlem, ikke ser saa ganske forsvarlig ud. Hvad angaar det ærede Medlem for Maribo Amts 2den Valgkreds (Frederiksen), skal jeg kun bemærke til ham, at naar han troede, det kun var et theoretisk Udbytte, man kunde faa ved Vedtagelsen af dette Lovforslag, saa forekommer det mig ikke, at han egentlig skulde frygte det Udbytte, thi han i alt Fald er ikke bange for Theorier; venter han altsaa ikke noget praktisk Udbytte, altsaa ikke nogen egentlig Forandring i Bestyrelsen af de kommunale Forhold og Udviklingen af det kommunale Liv, forekommer det mig ikke, han har nogen Grund til, at modsætte sig Forslaget, thi theoretiske Forsøg tror jeg ikke, at det ærede Medlem efter hans hele Anskuelse — jeg tør maasse sige Livs-anskuelse — kan være bange for. Naar det ærede Medlem mente, at vi ikke have nogen Trang til en saadan Lov, fordi vi ikke have faaet Adresser om Sagen, er det min Anskuelse, at, jo mere vi komme dertil, at Befolkningen antager os som sine Talsmænd, uden at de behøve at sende Adresser haade om Dette og Hint, og jo mere de tro med Tryghed at kunne lægge de forskjellige Forholds Ordning i Rigsdagens og Regjeringens Haand uden at have nogen anden Forbindelse med Rigsdagen end gennem deres Repræsentanter og uden at de behøve at sende skriftlige Adresser ind, jo mere er det min Overbevisning, at de politiske Forhold udvikle sig sundt. — Naturligtvis kan der i bevægede Tider ske

Undtagelser derfra, men at gjøre Adresser til Dagens Orden og forlange Adresser i Masse, for at en Sag hensigtsmæssig skal kunne føres igennem, forekommer mig at være en aldeles urimelig Fordring og Paa-stand. Min ærede Ven for Bornholms Amts 2den Valgkreds (Dam) fremkom med en Indvending imod Lovforslagets Indhold, som jeg skal tillade mig at bevare. Det Spørgsmaal, som det ærede Medlem reiste, kom frem ved Sagens 1ste Behandling; det blev dengang fremsat som en Indvending mod Forslaget af det ærede Medlem for Frederiksborg Amts 3die Valgkreds (P. Pedersen), og der blev svaret af Forslagsstilleren saaledes: Man vilde ikke vanffeliggjøre en Ordning af dette Forhold ved at tage ogsaa Byerne og Kjøbenhavn med, idet man ved at give det et saa udvidet Indhold, fik saa mange flere Modsigelser og Banffeligheder paa forskjellige Maade imod Lovforslaget og derved udsatte den Sag, der her er Tale om; dertil kom desuden, at der finder et andet Forhold Sted for Byraadenes Vedkommende, end for de øvrige Kommuneraads Vedkommende, idet at til Sogneraadene vælge de høistbeholdte, Vælgere den større Halvdel, medens i Byerne de høist beffattede Vælgere kun have Ret til at vælge den mindre Halvdel, og det endda kun, naar de betale $\frac{2}{3}$ af den hele Kommunestkat; gjøre de ikke det, skal der medtages saa mange mindre Skatteydere, indtil et saadant Beløb naas. Der finder altsaa væsentlige Forskelligheder Sted for Sogneraadene og for Byraadene. Af disse to Grunde havde Forslagsstilleren undladt at optage Sligt i Lovforslaget, da det blev fremlagt, og ligeledes Flertallet undladt i saa Henseende at udvide Lovforslaget. Naturligtvis kunne Andre have en anden Mening om, hvorvidt disse Grunde ere vægtige nok til at blive staaende ved Lovforslaget. Jeg for mit Vedkommende skulde ikke have Noget imod at se en Lov udfomme, som omfattede det Hele, men jeg tror, at det er hensigtsmæssigt at begrænse sig, som her er flet. — Endnu har jeg kun et Ord til det ærede Medlem for Ribe Amts 1ste Valgkreds (S. S. Christensen). Jeg finder det meget naturligt, at han søger at frigjøre sig